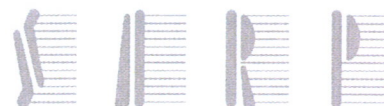

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KRAJOWA RADA IZBY ARCHITEKTÓW RP

STOWARZYSZENIE ARCHITEKTÓW POLSKICH

Warszawa, dnia 1 sierpnia 2016 r.

L.dz. 224/KRIA/2016/w

Kazimierz Smoliński
Sekretarz Stanu
Ministerstwo
Infrastruktury i Budownictwa

Szanowny Panie Ministrze,

Narodowy Program Mieszkaniowy jest formułowany i ma być wprowadzany w czasie, w którym doświadczamy skutków, gospodarczych i społecznych, dysfunkcji polskiego systemu planowania przestrzennego i procesu inwestycyjnego. Wdrażanie instrumentów do realizacji priorytetów polityki rozwojowej w zakresie gospodarki przestrzenią, we wszystkich jej aspektach, zdefiniowanych w strategicznych dokumentach jak Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 i Krajowa Polityka Miejska, jest w fazie startowej a prace nad Kodeksem Urbanistyczno-Budowlanym również nie doprowadziły do naprawy prawa planistycznego i inwestycyjnego.

W tej sytuacji powstaje ryzyko, że cele Narodowego Programu Mieszkaniowego i metody ich realizacji będą tworzyć „spec-rzeczywistość” równoległą do priorytetów zdefiniowanych w ww. dokumentach strategicznych. Problem dotyczy wszystkich części NPM, zarówno tych, które mają być realizowane w ramach procesów rewitalizacji i przekształceń istniejącej substancji budowlanej jak i tych, które realizowane będą na gruntach pozyskiwanych na cele budownictwa mieszkaniowego. Polega on na ryzyku dalszej degradacji systemu planowania przestrzennego przez stanowienie „spec-procedur” i „spec-standardów” urbanistycznych i architektonicznych oraz koncentrowaniu się Kodeksu Urbanistyczno-Budowlanego na kwestiach sektorowych.

Dlatego też wskazujemy, że Narodowy Program Mieszkaniowy powinien zawierać jednoznaczne zobowiązanie, że autonomia celów programu i metod ich realizacji będzie zawierać się w granicach wyznaczonych przez priorytety i cele Krajowej Polityki Miejskiej, która jakość przestrzeni i życia podejmuje w ujęciu synergicznym, zaś Kodeks Urbanistyczno-Budowlany wprowadzi narzędzia urbanistyki operacyjnej, które jako zwornik pomiędzy planowaniem przestrzennym a procesem inwestycyjnym są niezbędne do realizacji spójnych, efektywnych ekonomicznie i kulturowo zespołów zabudowy.

Bez takich gwarancji wkroczymy w Narodowy Program Mieszkaniowy z ryzykiem, trudnym dziś do oszacowania na podstawie jedynie deklaracyjnych zapisów programu, że osiągnięcie bezpośrednich celów programu polegających na *poprawie dostępności mieszkań i warunków zamieszkania*, w ostatecznym bilansie, okaże się porażką w szerszym aspekcie poprawy przestrzeni i jakości życia. Porażką taką byłoby, bowiem (znane z naszego wspólnego i nieodległego doświadczenia) tworzenie rozproszonych i substandardowych, urbanistycznych i społecznych monokultur.

Izba Architektów RP wraz ze Stowarzyszeniem Architektów Polskich SARP oraz Polską Radą Architektury, która podziela niniejsze stanowisko deklaruje gotowość do merytorycznego wsparcia Narodowego Programu Mieszkaniowego w tworzeniu standardów urbanistycznych i architektonicznych jak też niezbędnych zmian legislacyjnych tak, aby realizacja celów programu mogła okazać się nie tylko ilościowym sukcesem sektorowym, ale sukcesem w szerokim aspekcie budowania ładu przestrzennego, idącego za nim ładu społecznego i jakości życia.

Izba Architektów Rzeczypospolitej Polskiej

Stowarzyszenie Architektów Polskich

Ryszard Gruda, Architekt IARP
Prezes Krajowej Rady

Mariusz Ścisło, architekt
Prezes SARP

Krzysztof Ozimek, Architekt IARP
Sekretarz Krajowej Rady

Marek Szeniawski, architekt krajobrazu
Sekretarz Generalny SARP